

ABONAMENTELE

Pentru Capitală, pe an	36 lei.
„ „ „ pe 6 luni	18 lei.
„ „ „ pe 3 luni	9 lei.
Pentru Districte, pe an	40 lei.
„ „ „ pe 6 luni	20 lei.
„ „ „ pe 3 luni	10 lei.

Abonamentele se primesc la Administrația.

Un număr în Capitală 10 b.
„ „ „ în Districte 15 b.

TIMPUL

REDACȚIA, CALEA VICTORIEI Nr. 102.

ANUNȚURI ȘI INSERTII
Linia 30 litere pe pag. IV. 80 l.
Idem pag. III. 1 20 „
Insertii pag. IV. 50 „
Reclame pag. III. 1 50 „

Anunțurile și inserțiile se primesc în București, la Administrația ziarului: în Viena, la birourile de anunțuri Heinrich Schalek, Wollzeile 12;—A. Uppelik, Stuben stein 2;—Paris, C. Adam, rue Clémence 4
Compania generală de publicitate G. L. Daub et C-ie; în Londra, Frankfurt Berlin, Zurich și New-York prin compania generală de publicitate G. L. Daub et C-ie.

Scrisorile nefrancate nu se primesc
Manuscrisele neimprimabile se ard.

București, 23 Octombrie 1881

Este cunoscut că noul stat din peninsula balcanică, Bulgaria, mai are multe neînțelegeri cu imperiul otoman. Era și lesne de prevăzut, că după scăparea de jugul turcesc bulgarii nu vor ajunge în curând să lege raporturi amicale cu secularii lor dușmani. Acum însă conflictul pare a deveni tot mai acut. După cum spune o telegramă din Sâmbul, Poarta a adresat ambasadorilor marilor puteri un memoriu, în care se plânge în mai multe privințe contra guvernului bulgar. Poarta apelează la puterile semnatare ca la un arbitru între ea și Bulgaria, atrăgându-le atențiunea mai întâi asupra inepurării, că Bulgaria nu respectează indelul raportul de vazalitate către Sultanul și guvernul său, al doilea, că averea și instituțiile muzulmane din Bulgaria sunt nesocotite, ca toate promisiunile date în această privință.

Dacă acest demers al Porții va ajunge la un rezultat favorabil pentru Turcia, nu se poate ști deocamdată; de asemenea e încă necunoscută cauza, ce va fi indemnă pe Poartă să aducă astăzi înaintea areopagului european niște diferențe, asupra cărora se negociază de luni de zile între Constantinopol și Sofia. Este însă de remarcă, că guvernul otoman nu atinge, în actul său de plângere, un punct, pe care ar avea mai mult drept să îl menționeze, adică raderea cetăților dunărene. Prin aceasta n'ar fi vorba numai de observarea unei dispoziții cardinale din tratatul din Berlin, ci mai ales de menținerea libertății navigației pe Dunăre.

Dar în fine ce are să se intereseze Sultanul de un fluviu departe de Bosfor, pe care guvernul român la vândut pe o—eticetă.

Trecem peste atâtea noi și ingenioase măsuri, ce se inventează de guvernul rus pentru apărarea persoanei țarului și a palatului său din Gacina, menționând numai, că s'a încins o polemică interesantă între „Cerni Perediel“, organul partidei moderate nihiliste, și „Narodnaia Wolea“, organul teroriștilor. Din această polemică transpiră mai bine ideile anarhiștilor ruși.

„Perediel“ reprobează celor de la „Narodnaia Wolea“, că mai întâi vor să pună mâna pe puterea centrală, apoi să introducă egalitatea economică și politică. Din contra, ar trebui să se înceapă cu egalitatea economică, deci cu introducerea comunismului. Apoi foaia „moderaților“ atacă clasele avute și cere organizarea revoluției, stabilind suveranitatea poporului de judecător suprem. — După cum se vede, nihiliiști moderati nu sunt mult mai concilianți de cât cei teroriști. În fine foaia lor incheie așa:

„O constituție tot ar aduce un folos și poate că guvernul o va da. Amicii noștri să nu ne numească trădători pentru această dorință a noastră, căci există o diferență, dacă sa-

lutăm un asemenea lucru numai ca o instituție mai bună, sau ca un scop final“.

ȘTIRI TELEGRAFICE

Serviciul telegrafic al Agenției Havas.

Paris, 3 noiembrie. — Ziarele dau numele a diverse personaje politice ca trebuind să intre în compunerea viitorului cabinet, dar deosebirea chiar a acestor nume arată că nimic nu s'a otărit încă definitiv.

D. Gambetta lucrează în secret și cu activitate, pentru ca să fiă gata d'a prezenta lista colegilor săi d-lui Grey, îndată ce președintele Republicii va da misiunea d'a forma noul cabinet, ceea ce va face probabile săptămâna viitoare, după desbaterea interpelării ce se va adresa ministrului actual asupra afacerilor Tunisului.

Londra, 3 noiembrie. — The Standard află că d. Mancini, ministrul afacerilor externe al Italiei, va face în curând o vizită marchisului de Noailles, ambasadorul Franței, pentru a-i da explicații satisfăcătoare în privința scopului pacific al călătoriei regelui Umberto la Viena.

A se vedea ultime știri pe pagina III

Cu privire la cestiunea israelită, reimprospătată în timpul din urmă prin imigrațiunea din Rusia, pricinuită de măsurile guvernului și de răscoalele populare de acolo, „Fraternitatea“ scrie cu cunoștință de cauză următoarele:

Era un timp pe când România a fost Eldorado al tuturor refugiaților și asupriților din toată lumea. A domnit aci o toleranță religioasă cât se poate de largă și nemărginită, traiul a fost patriarhal, toate trebuințele vieții efitine ca nicăiri, poporul blând și fără egoism. De aceea au venit în țară Lipovenii, Bulgarii, Grecii, Ungurii și Israelii, mai cu seamă după revoluțiunea din 1848. Astăzi lucrurile s'au schimbat. România vrând să intre cu pași repezi în sinul statelor apus-ne s'a desbrăcat de multe moravuri și deprinderi din trecut: egoismul sub numele de apărare națională (?) a inspirat multe restricțiuni, încât străinii nu mai privesc România ca pe o țară, unde pot să găsească fericire și un trai bun, mai ușor de cât acolo de unde au să viă. Noi nu suntem convingși cum că numărul străinilor care vin acum în țară, pentru a se stabili e cu mult mai mic decât era odinioară și dacă guvernul ar poseda date statistice, s'ar putea dovedi aceasta într'un mod autentic și neîndoios.

Mai mult, nu numai starea străinilor s'a îngreunat, dar chiar cei indigeni sunt astăzi mai împovărați decât erau în trecut, având să contribuie cu toții la crearea unor instituțiuni costisitoare și necunoscută altă dată. Această schimbare a lucrurilor noi Israelii o simțim mai adânc decât ceilalți locuitori ai țării; starea noastră e mai nefavorabilă decât a creștinilor, fiindcă noi suntem priviți fără cuvânt de inimici și tratați cu bănueli și neîncredere. Dacă nu din alt interes, cel puțin de milă și îndurare vom opri pe coreligionarii noștri să nu vină în România, de oarece ei poate nu vor găsi aci ceea ce poate aștepta. Făcând României, după cum ni se cere, un serviciu intru cât o firmă de elemente străine cari nu sunt bine văzute, rămânem și buni israeliți, când povățuim și arătam coreligionarii noștri cari vor să intre în țară ca să se întoarcă mai bine de unde au venit, de oarece în România nu vor avea să sufere și să mucească mai

puțin decât ori undă. Traiul s'a scumpit, toți fărăosebire sunt recrutați pentru armată, statul și comuna cere lumii dări, care de care mai goale, apoi Israelitul e și impelcat cât privește domeniul și negoțul. Ce cântă dar între noi Israelii din țările vecine, unde nu e o stare mai rea? Se mai zice, că din cauza numărului mare al Israelitilor aflați în țară, nu se poate îmbunătăți starea lor. Și aci ne lipsesci date autentice. Unii susțin că România are 600,000 pe când alții cu mai mult temă zic, că sunt numai aproape 250—300.000 de Evrei. Dacă numărul cel mare e cauza nenorocitei noastre situațiuni, păcătoși am fi, de n'am da concursul nostru, ca acest număr să nu se mărească.

Așa dar făcându-se chiar abstracțiune de simțiminte patriotice, interesul nostru propriu ne silește să punem stavila intru cât depinde de noi spre nevenirea cu grămadă a Evreilor din alta țări. Bazându-ne pe asemenea motive nu poate fi nimenea, care se va îndoi că promisiunea și voința noastră, de-a feri țara de elemente vătămătoare, e sinceră și leală.

Intrebarea e, în ce mod pot satisface Evreii cererea „Românului“ repetată în numărul de 19, 20 ale corentei? Noi cred m că Guvernul —presupunem că ceea ce cere „Românul“ e și dorința Guvernului — nu va ajunge la acest scop și nu poate conta pe toți Israelii, — și toți trebuie să concuzeze ca să se atingă această țintă — fără reorganizarea congregațiilor israelite, după cum sunt organizați Armenii în toate afacerile lor religioase, sau un control sever și conștiincios din partea primăriilor locale. Astăzi Guvernul n'are la cine să se adreseze vrând să execute o măsură relativ la Evrei, n'are pe cine să facă responsabil dacă o măsură luată nu aduce roadele așteptate. Organizându-se asociațiuni religioase la Israelii cu scopul hotărât de a satisface trebuințele culturii, de a răspândi cultura și de-a deștepta și de-volta simțiminte patriotice, toate aceste dificultăți vor dispărea. Lipsa acestor corporațiuni tace ca toate măsurile guvernului relative la vagabonzi să degereze în persecuțiuni în contra Evreilor, nu numai în contra celor intrați pe furis, ci și în contra unor Evrei, cari sunt stabiliți de mult ca și născuți în țară.

Evreii luându-și asupra-le sarcina grea de a da guvernului concursul lor intru a opri intrarea celor gonțiți din alte părți în țară, de sigur că se vor expune la multe vorbe și reproșe neplăcute; totuși nu vor înceta a fi la indemnă guvernului, vrând ca prin aceasta s'a desbrăcat de neîncrederea ce nutrește în contra-ne, n'utolerează ca organele lui inferioare și unorii chiar și cele superioare, să lovească pe nedrept în interesele israelitilor indigeni; cu un cuvânt când se vor convinge că guvernul vrea numai depărtarea adevăraților vagabonzi, dar nu caută a asupri și a injosi pe toți evreii din țară fărăosebire. Evreii nu voesc a deveni un fel de spioni și polițai; ci lucrând spre binele țării, eer să li se dea ocaziunea și posibilitatea de a se hrăni ca toți locuitorii țării într'un mod onenes și onest.

Vom merge și mai departe; vom îndupleca pe Evrei ca să nu fie cărcumari la sate, ce după legile în vigoare nu pot fi când li se va îngădui a îmbrățișa o alt-ocupațiune de pildă de a deveni agricultori, fie chiar în Dobrogea. Insă să nu ni se ceară aceasta, când nu suntem în stare de a le recomanda o altă indeletnicire. Astăzi lucrurile au ajuns până acolo în cât abia este o ocupațiune, în care Evreii să nu fie impedițați prin fel de fel de restricțiuni. Junimea studiosă n'are nici o speranță de a putea aspira la un post, fie într'un institut de învățământ ori de altă natură; când soldații voluntari sunt depărtați de armată, debitul de tutun și băuturile spirtoase e oprit, șederea prin sate chiar ca prăvăliși nu se acordă

de către unele organe ale guvernului. Ce să fie, ce să facă dar Evreii? Acuma suntem lipsiți de posibilitatea de a ne folosii de cunoștințele noastre int-lectuale, suntem oprți a ne bucura de experiențele noastre practice, în cât nu ne rămâne de cât desperarea.

Ceea ce spune „Fraternitatea“ e în mare parte adevărat; e exact și o știm din experiență personală că la 1844, la 1848 chiar ocaua de carne costa patru parale, ocaua de pâne și mai puțin. Și cu toate acestea, prețurile se vor părea mari când vom adăoga, că ele nu se obțineau decât prin monopol comunal. Tăierea de vite era un monopol comunal precum și coacerea pâinii. Chiar din aceste patru parale două erau ale comunei, erau o dare indirectă percepută de la consumatori.

Cine au scumpit traiul în România? Neapărat inmultirea consumatorilor improductivi, reprezentată mai cu seamă prin elementul israelit.

Tochmai înainte de 1848 — nu în urma lui — deci pe vremea boierilor, starea israelitilor era egală cu a celorl'alii cetățeni, nemai pomenind că familiile vechi israelite — familia Daniel bunăoară din Iași — era considerată ca familie boierească în rând cu oricare alta. Oameni nu tocmai bătrâni tin bine minte ce onorabili din toate punctele de vedere erau „pușinii“ membri ai comunităților israelite. Prin invazia pe scară mare a elementului rusesc și galițian toate relațiile vechi, frumoase, întemeiate pe o absolută bună credință reciprocă s'au discompus. Invazia unui element improductiv a scumpit traiul. Elementul improductiv trebuind să trăiască de undeva, neapărat că s'a folosit de puțină cultură a claselor de jos, pentru a trezi în ele vicii și a trăi din satisfacerea acestor vicii. Iată cum s'au născut cestiunea israelită, o cestiune comună nouă, Rusiei de sud, Galiției, Bucovinei, Maramureșului, și unor anume regiuni din Ardeal și Țara-ungurească.

Propunerea de agricolizare, de colonizare a Dobrogei cu Israelii cari să devie plugari, ar fi în adevăr bună și admisibilă. Pământul aluvial al gurilor Dunării a de o fertilitate nemăsurat de mare și aproape vergin. Politica experimentală, fiind permisă în asemenea împrejurări, propunerea „Fraternității“ are sorți de-a fi admisă de politici bine cugetători. Îndoiala noastră este alta. Nu credem că Evreii se vor agricoliza, înafară de unele excepții.

Deprinderi contractate în curs de secole se șterg cu anevoe. Dar o încercare, cât de costisitoare chiar, ar fi de recomandat, ca să vedem limpede ce rezultate ar aduce.

INFORMAȚIUNI

Ministerul instrucțiunii publice și al cultelor a cerut rectorilor Universității programele cursului fie-cărui profesor dela Universități. — Se zice că s'au luat măsuri pentru a se face o statistică asupra învățământului superior.

D. Pantazi Ghica a depus la ministerul instrucțiunii publice raportul asupra monastirilor de peste Milcov pe care a fost însărcinat a le visita spre a se putea lua măsuri de restaurare, spune România. Acest raport împreună cu acela al d-lui Slavici, pentru monastirile de dincoace de Milcov se vor publica într'o broșură spre a se putea împărți d-lor deputați.

D. baron Victor Stârcea, deputat al Bucovinei în Reichstagul din Viena, se află în capitală. D-sa este puțin bolnav.

D. Conte Hoyos, ministrul plenipotențiar al Austro Ungariei la București, s'a întors în capitală ieri seară, împreună cu doamna Contesă.

Prințul Obolenski, comisarul rus pentru despăgubirea stricăciunilor cauzate de armata rusă în România, a plecat în Moldova, de unde se va întoarca peste 2 sau 3 zile.

Vicentele d. Harcourt, fost secretar al mareșalului de Mac Mahon în timpul presidenției sale, a venit în capitală de la Sofia. D. d'Harcourt a fost în Bulgaria, cum zice Gazette de Roumanie, pentru afaceri de drum de fier.

Reforma serviciului civil în Statele-Unite.

Ziarul „Sun“ din New-York spune că generalul Sanborn, membru stimat al legislaturii din Minnesota, a depus propunerea următoare:

„Congresul să fie ținut a convoca o Convenție care să propună facerea unui amendament la Constituție, prin care or ce titular al unei funcțiuni lucrative sau de încredere în serviciul Statelor-Unite să păstreze acea funcție pe cât timp funcționarul va fi demn prin purtarea sa, sau pe timpul unei perioade fixe, determinată de Constituția însăși.“

Scopul acestui amendament este de a face pe funcționar materialicește independent de autoritatea care l'a numit, astfel ca posesiunea sarcinilor să nu mai fie afectate de fluctuațiile partidelor, nici de mutațiile în autoritatea administrativă.

Aceasta e ideea principală a ceea ce se numește reforma serviciului civil, reformă care ar produce o schimbare considerabilă în politica guvernamentală.

Propunerea generalului Sanborn cere intrunirea unei Convenții în vederea adoptării reformei, E aci o cestiune de procedură care va produce multă discuție.

Constituția Statelor Unite poate fi modificată prin două proceduri diferite. Când cele două Camere ale Congresului sunt de acord asupra unui amendament, acesta e supus la ratificarea Statelor; el nu intră în vigoare decât dacă cele trei quarturi ale legislaturii provinciale dau sancțiunea. Se mai poate reuni o Convenție constituantă, a cărei lucrări trebuie de asemenea să obțină sancțiunea celor trei quarturi a Statelor. Până acum amendamentele făcute Constituției dela 1789 până la 1869 au fost propuse de Congres și ratificate de State. În împrejurarea actuală, s'a propus să se procedeze prin mijlocirea unei Convenții. Act, după cum am zis, e de rezolvat o chestiune de procedură.

Cronica

Evangelia macedo-română va egi de sub tipar peste câte-va zile. Această evanghelie se editență de d. ministru Ureche. Tot d-sa va publica și o hartă etnografică a Românilor.

„Dorohoiu” este numele unui ziar nou, apărut în orașul cu acest nume. Scopul său este să combată „vântul rău care suflă asupra județului Dorohoiu, vânt de vrajbă și de dușmănie între români”.

Un urâm isbândă completă pe această cale.

În ziua de 11 octombrie curent, locuitorul Ioan Obreja, din comuna Râncești, județul Neamț, pe când se afla pe câmp, a fost răpt în mai multe locuri de un porc sălbatic ce era fugărit de prin pădurile moșiei Drăgănești. Cu toate acestea, numitul locuitor a isbit să l'omorie cu un cuțit, și el astăzi se află în cura spitalului, unde se speră a se tămădui de ranele ce i-a cauzat acel porc.

Duminecă în 25, la ora unu p. m. se deschide concursul de Agricultură și Industrial, la școala de la Făstăleu. — Sunt rugate prin urmare toate persoanele cari se interesează de dezvoltarea agriculturii și industriei române să binevoiască a lua parte la concurs.

Din raportul d-lui I. G. Ionescu, inspector al impozitului băuturilor spirtoase, și din anchetele făcute de d. procuror al tribunalului Iași, rezultă că: Dumitru Ionescu, primarul comunei Henmez, județul Iași, delegat provizoriu, până la alegerea percepătorului, cu gerarea afacerilor de percepție, a comis fals în acte publice, emițând chitanțe pentru diferite dări și inseriind în cotoare sume mult mai mici decât cele percepute și pentru alte categorii de dări, așa că s'a constatat că a împlinit în plus, în folosul său, suma de lei 12,708 peste ceea ce arată cotoarele registrelor de chitanțe.

Culpabilul s'a dat judecătoi și s'a depus în arestul preventiv.

Din raportul d-lui prim-procuror al tribunalului Dolj, din 1881, către d. procuror general rezultă că: Ion Gheica, percepător comunei Cornu, județul Dolj, a delapidat suma de lei 2,301, bani 90, din banii strânși de pe la contribuabili din răscumpărarea clăcei, comițând fals în acte publice spre a-și acoperi abuzul. A mai perceput bani de la contribuabili, din diferite comibațiuni, fără să le libereze venitele recepșie. S'a mijlocit către d. prefect destituirea culpabilului s'a dat judecătoi și s'a depus în arestul preventiv.

În ședința Comunală de la 21 (3) septembrie s'a comunicat o petițiune a d-lor P. T. Roșanu și M. Ionescu, prin care propun a li se permite să facă cu a lor cheltueală o clădire compusă de o oborăvie și o odăie cu pivniță pe locul oborului de vite alături cu clădirea primăriei de perceperea taxei pe vite, de care să beneficieze zece ani, după care termen să rămână primăriei.

Locuitorii din Obor sunt surprinși de îndrăsneala ce și-au luat-o peti-

onarii de-a cere privilegiul să deschidă o cărciumă ca oricare alta pe loc comunal și la vad bun, lângă percepție. Un număr de 36 au și adresat un protest primăriei, în care se zice că „cei doi petiționari ar putea într-o bună dimineață să ceară să li se dea voie a deschide cărciumă în curtea primăriei”

Am întreba ce are de gând a decide onor consiliu în o asemenea chestiune.

Dacă or fi agenți electorali ai reșorilor, răspunsul n'ar prea fi îndoielnic.

Afacerea de la Zlătești

Cititorii noștri cunosc afacerea de la Zlătești și anume faptele subprefectului Zlătescu și torturile aplicate de acesta asupra lui Pantazi Mateescu, în urma cărora a și murit în spitalul din Roșii-de-Vede. „Monitorul” a dat un comunicat în privința această, prin care se spăla cu totul numitul subprefect D. Mănculescu însă, denunțatorul acestei fapte, cu toate desmințirile date de Minister, menține încă denunțarea sa și a trimis următoarea telegramă „Independinței Române”:

Turnu-Măgurele 17 (29) octombrie 1881.

Pantazi Mateescu, victimă a subprefectului Zlătescu, a murit ieri în spitalul din Roșii-de-Vede. „Monitorul” face o desmințire la denunțarea ce v'am făcut. Trebuie să avem nu ministru care incurajază pe funcționari să violeze legile, pentru a vedea o anchetă de felul celei de la Zlătești, făcută sub direcțiunea subprefectului vinovat și sub auspiciile prefectului care l'a mântuit în funcțiune.

Cât timp subprefectul Zlătescu și d. prefect Kiriteșcu nu vor fi suspendați, nu va fi cu putință o anchetă conștiințioasă. Nenorocitul Mateescu a murit din cauza loviturilor ce a primit din partea subprefectului Zlătescu, cum o știe satul întreg. V'am denunțat acest fapt și l' susțin. Mănculescu.

Tot în privința acestei afaceri primim și publicăm următoarele:

Opiniunea publică este încă sub impresiunea morței nenorocitului notar Pantazi Mateescu din județul Teleorman, care, în urma bătăii suferite din partea subprefectului Zlătescu, a murit în spitalul de la Roșiorii de Ved. Ea cere ca justiție să se facă și să se dea satisfacere societății alarmate. Dacă, înaintea oamenilor ce ne guvernă, viața unui om, fie el cât de mic și neînsemnat, are așa puțină greutate, nu este tot astfel și înaintea dreptății!

Și în această afacere nu este numai vorba de viața unui om, ci și de siguranța publică, compromisă de aceea chiar, căroră li s'a incredințat paza ei, și ale cărora fapte criminale se vor resfrânge asupra celor de sus, pe cât timp aceștia vor căuta a le acoperi și a le tolera.

Ceva mai mult, este vorba de prestigiul și de autoritatea justiției împiedicată în cursul ei regulat și independent.

Să vedem cum s'au petrecut faptele și care a fost procedura guvernului. Se denunță de ziarul „L'Independance Roumaine” că un subprefect, din județul Teleorman, a nume Zlătescu ar fi bătut și torturat pe un notar din comuna Zlătești, Pantazi Mateescu, și că acesta se află în pericol de moarte din această cauza. Se delegă d-l Procuror de Curte Zenidi spre a ancheta acest fapt. Câte va zile în urmă apare în Monitorul Oficial un comunicat în care se zice că d-nu Procuror nu a constatat de cât următoarele fapte:

Pantazi Mateescu a mărturisit că a fost pălmuit de zăpiciul Zlătescu, că aceeași declarațiune a fost făcută de soția pacientului, dar că boala de care suferă nu provine din această bătăie. Comunicatul mai zice că d-nu procuror a fost asistat la această anchetă și de d-nu prefect Chiriteșcu.

Și în adevăr, ni se afirmă că d-nul prefect se afla în comuna Zlătești, cu o zi mai înainte de venirea d-lui procuror. Ce căuta prefectul acolo? Să fi venit el oare

cu gândul de a ajuta parchetul în descoperirea adevărului? Nu; el a precedat pe d-l procuror în comuna Zlătești pentru a face să luciească fulgerul său prefectorial, a intimidă pe săteni, și a răpi ast-fel parchetului probelo faptului comis de subprefect.

Nu era oare de datoria guvernului ca mai înainte de ori ce, să suspende pe subprefectul denunțat? Negreșit, căci numai cu chipul acesta se putea lăsa liberă acțiunea justiției; și numai cu această condițiune să putea înlătura influența prefectului interesat de a salva onoarea zăpiciului său. Ast-fel s'ar fi procedat de un guvern care pune justiția și legalitatea mai presus de orice.

Dar lucrul se petrece în anul de grație 1881. fiind la cârma țerei d-nii Brătianu și Rosetti, cari nu pot fi mișcați de torturile comise de un subprefect, pentru motivul că acesta le a fost recomandat sub răspunderea sa, de zelul lor ispravnic Kiriteșcu, acest „Ruy-Blas” modern, încercat de favorile oficiale, devenit satrapul Telemannului pentru nenorocirea județului și spre rușinea țerei.

Așa dar ancheta d-lui procuror făcută alături cu subprefectul inorimnat și cu toate acestea în plenitudinea funcțiunei sale și sub auspiciile sub-prefectului, nu putea să fie de cât o comedie și o înlăturare a mersului regulat al justiției. D nul procuror Zenide trebuia să fie cel d'ântin care să înțeleagă aceasta, dacă, mergând la fața locului, era în adevăr hotărit să facă operă de justiție. D-sa trebuia să înțeleagă că justiția are nevoie în asemenea cas să fie liberă de ori-ce presiune administrativă, și să ceară prin urmare a se suspenda ori-ce posibilitate de intimidare.

Dar în fine, cu toate împrejurările în cari s'a făcut ancheta și cari erau destinate de a pune în intănerie această afacere, o scintee de adevăr tot a eșit la lumină: însuși comunicatul constată că Mateescu a fost pălmuit de subprefect. Acest fapt nu era el suficient spre a autoriza pe d-nu procuror ca să ceară darea în judecată a culpabilului?

Cine i-a dat d-sale dreptul de a căntări delictul? Afară de aceasta întrebăm pe d. procuror: Crezut a d-sa că Pantazi Mateescu, care se afla pe patul morții, putea să i facă tabloul cruzimelor ce suferise de la Zlătescu, care se afla față la anchetă și care, pentru pacient era o amenințare în soția și cei șapte copii ai sei? Cum? acest nenorocit suferă cruzimele în tăcere, nu se plânge justiției de teama resbuțării subprefectului, și d. procuror voiește ca P. Mateescu să acuze în față pe zăpiciul, susținând de puternicul său protector Kiriteșcu, în fine, crezută d-nu procuror că subprefectul îi va aduce martorii, cari au fost presiunți la comiterea faptului? și chiar dacă ar fi fost aduși, putau ei se afirma cruzimele zăpiciului care era alături cu d-sa și pe picior de egalitate, când seiau că d. procuror se va reintoarce în Bacărești, și că ei vor rămănea în puterea subprefectului?

Suntem convingși că dacă d-nu procuror și-ar fi făcut toate aceste întrebări, lumină completă se făcea asupra acestei afaceri. Suntem autorizați a crede însă, că guvernul a fugit de lumină, de oarece raportul ce a trebuit să adreseze d. procuror ministerului de justiție, nu s'a publicat în Monitorul oficial. În adevăr nu a apărut de cât un simplu comunicat ne subseris de nimeni, și care prin urmare nu angajază răspunderea nimănui.

Ni se va zice, poate, că acest raport nu este un act public. Nu este un act public? Dar bătăia și torturile suferite de Mateescu nu au fost publice? Dar moartea lui și desfiderea ce s'a dat legii și justiții, oerotindu-se subprefectul Zlătescu nu au fost ele publice? Public dar trebuie să fiă și actul prin care se pretinde a se stinge o afacere pe care ați voit să o închideți în mormântul lui Mateescu.

Sunt rumori cari apasă greu asupra celor de sus. Cerem dar ca pe de o parte să se dea la lumină raportul procurorului și pe de altă să se suspende prefectul și subprefectul până ce justiția, regulat informată și seizată, se va pronunța asupra acestui fapt odios și inuman.

Terminând, vom zice d-lui ministru de interne C. Rosetti: „Dați țeranului mai puțină încredință și mai mult respect pentru viața și averea lui. Scriți mai puțin circuliari, și dați o administrație onestă și miloasă pentru bietul sătean.”

O altă otrăvitoare în Vlașca

Citim următoarele în „Călmăștea”:
Nu s'a terminat încă instrucțiunea casurilor de otrăvire a lui Ioan Dumitrescu și ficei sale, și un alt cas, de aceeași natură, preocupă spiritele din comuna Puenii și în satele vecine din plasa Marginea, județul Vlașca.

Asupra acestui din urmă cas, se zice că acum doi ani, veni în comuna Puenii individul Sava Comănescu, împreună cu o presupusă soție și o fiică. Aci Comănescu își alege comerțul de băuturi spirtoase, și văzând că afacerile merg bine, mai deschise încă două cărciumi: una în comuna Băneasa și alta în cătănul Gurbanu pendinte de Comana.

Nu trecu însă mult și Sava Comănescu intră în relații ilicite cu aceea pe care nu înceta d'a o numi ficea sa. Mărița, preținsa lui soție, dovedi infidelitatea lui Sava Comănescu, se decide a se scăpa de rivala sa, care o întrecea mult prin frumusețe, și aenm câteva săptămâni, se duce, i administră o doză măricică de arsenic și o trâmise acolo unde nu este durere, nici intristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Cadavrul fetei Anica s'a transportat grabnic la comuna Comana, unde s'a și făcut inormmentarea.

Se afirmă că chirigii cari au transportat cadavrul, cunosc bine această împrejurare.

Relativ la acest Sava Cămănescu, care fiind de naționalitate străină exercită comerțul de cărciumar în trei comune, fără a fi întreat de cine-va, se mai zice că, întruna din nopțile lui august a. c., a descărcat o pușcă asupra unui servitor al său anume Nicolae, că primarul ar fi constatat crima printr'un proces-verbal, care nu se mai știe unde se află.

Toate aceste crime am fi dorit să le afle cel dintăiu d. subprefect al plășii Marginea, dacă primarul știe și tace, dar se vede că și unul și altul nu pune atăta temei pe svonul public.

Noi rugăm pe d. procuror local să cerceteze cât mai curând aceste fapte, ca culpabilii, do vor exista, să și ea pedeapsa ce le dă legea.

În ceea ce privește închiderea celor trei cărciumi ale lui Sava Comănescu, care nu întruneste condițiile art. 8 din legea pentru înșințarea drepturilor de licență asupra comerțianților băuturilor spirtoase, sperăm că d. subprefect se va conforma nu numai legii, ci și nenumeratelor circuliari date de d. ministru de interne și finance în această privință.

Stiri din afară

Germania. — Se telegrafiază din Berlin cu data 29 curent:

Guvernul german a declarat ieri guvernului italian că se bucură sincer de călătoria regelui la Viena. Germanea privește fiecare act de prietinie al Italiei către Austria ca la adresa sa proprie.

Spania — Camera deputaților. Ministrul coloniilor, răspundând unui deputat care cere pentru Cuba reforma legilor relative la dreptul de intronire și la libertatea presii, zice că va prezenta la 10 nov. un proiect de lege asupra presii pentru Cuba și Porto-Rico, că va executa succesiv toate reformele promise, dar că nu va acorda acestor colonii autonomia pe care o doresc separatiștii.

Tunisia și Algeria. — „Le Courier d'Oran” publică noutatea următoare:
S'a constatat că șefii indigeni arestați la Sidi-Bel-Albes au fost victimele unei mașinațiuni. Nevinovăția lor ar fi demonstrată și falsificatorii, autorii pretinșei scrisori a lui Bu-Amema, sunt arestați. Se caută acum gravorul care a contrafăcut pecetea marabutului
„Le Courier d'Oran” cere în consecință ca caizii, încă deținuți, să fie puși în libertate.

La Haye. — Conferința internațională a pescarilor din marea Nordului și-a terminat lucrările.

S'a semnat o convenție de toți d legații.
Englittera. — La Dublin s'a ținut un meeting sub prezidența arhiepiscopului Trench, cu scop să se fondeze o asociație

destinată a veni în ajutorul văduvelor și femeilor nemăritate cari sunt în pagubă în urma refuzului de a se plăti arenzile.
Asociația a primit numeroase adesime și subscrierile primite din Englittera se ridică deja la 400 de lire sterlinge. S'a nimit un comitet executiv.
Arestările în Irlanda nu înțează; e se operează pe o scară foarte întinsă.

Italia. — Cardinalul Caterini a murit. Nunțul din Viena a primit ordin, de-a părăsi Viena pe timpul cât va sta acolo regele Humbert, ci numai de a nu îndeloc parte la recepțiunea corpului diplomatic de către Regele.

REVISTA ZIARELOR

La Gazette de Roumanie cere de la guvern să se instruiască țeranii, căci astfel cum sunt actualmente sunt o ruină pentru țară. Gazeta franceză cere fapte, iar nu vorbe, nici lăcrăm înșelătoare asupra soartii țeranului.

Cât timp nu va fi câte o școală în fiecare sat, cât timp țeranii nu vor ști să citească, progresul se întârzie, patrie se compromite, reținându-se țeranul într'o ignoranță fatală.

România o incurcă și azi cu cesti Dunării. Acum s'a năpădit asupra genției Havas și o face vinovată p dănsa, că n'a dat exact rezumatul din cursului dlui de Kalay, ministru externe provizoriu al Austro-Ungariei sau că l'a dat așa că redactorii și au înțeles cu totul contrariul din ce a spus în adevăr bărbatul de stat Austriei.

România liberă întreabă: ce face opozițiunea în vederea marilor cestiunee au să vină în discuțiunea Parlamentului? În cestiia Dunării, reformă magistraturii și revizuirea Constituției și ea dă următorul sfat:

„Bărbații ce conduc opozițiunea să se pună la lucru, pentru o bună organizare și o comună înțelegere.

Sunt cestiuni foarte importante ordinea zilei, împrejurul cărora s' putea da lupta.

Noi credem, că opiniunea publică este cu cei ce voesc a păstra Dunărea românilor, sub garanția Europei iar nu cu cei ce sunt gata a face concesiuni Austriei, — cu cei ce voesc ca justiția să fie altarul garantat al drepturilor omului, iar nu cu cei voesc s'o subordineze patimilor mulțimei, — cu cei ce găsesce, că e destul liberală Constituțiunea actuală, iar nu cu cei ce voesc să lărgiască bazele electorale, pentru a ucide inteligența prin numărul inconștient.”

Cum putem avea preoți mai buni.

Nu se poate tăgădui că starea actuală a clerului nostru nu este nici de cum satisfăcătoare. Preoții noștri sunt departe a coresponde misiunei lor, iar consecința fatală a acestei stări este, că sentiment religios scade, scade mereu, și am put chiar zice, că a dispărut mai cu tot. Ultima cauză a rului ce indicăm, trel fără îndoială să o căutăm în această. institutule destinate a pregăti pe preoți seminariile, nu împlinesc scopul lor.

Guvernul are datoria de a lua măsuri grabnice și energice, ca această tristă stare să se îndrepteze; căci nu ne îndoiim că privește starea actuală a clerului ca și ca și tot Românul, cu o durere adâncă. Dar mai mult încă de cât guvernul e dator St-l Sinod să se ocupe de această chestiune cu multă serioșitate și cu multă stăruință. Știm că St. Sinod s'a ocupat mult de reorganizarea seminariilor, și până acum toate mijlocirile sale n'au av ntei un rod. Aceasta este pentru noi dovadă, că în propunerile St-lui Sinod trebuie să fie nepractic. Trebuință d este, ca acest venerabil corp să revină

in sesiunea apropiată, aupra cestiunii
 tinarielor; să examineze din nou relele
 trebuie combătute și îmbunătățirile ce
 trebuie introduse în organizarea semi-
 nariilor, și apoi să stărnească din toate
 părțile, ca relele să se depărteze și îmbu-
 nătățirile să se aplice cât mai curând.
 Din parte-ne ne permitem a semnala
 câteva puncte.
 Una din cauzele principale pentru care
 preotul nu ocupă cu demnitate locul ce i
 revine, stă fără îndoială într'aceasta
 candidații de preoție nu li se dă o
 selecție suficientă. Biserica a avut totu-
 șia de principiu, ca aspiranții la pre-
 oție să aibă o sumă oarecare de cu-
 ștință. Se înțelege însă că această sumă
 a fost totdeauna aceeași, și a variat
 diferitelor timpuri după diferitul grad de
 cultură generală a poporului respectiv. Au
 fost timpuri, unde tot ce se cerea de la
 preot era o simplă cunoștință de a
 citi și a scrie; și cu toate acestea, preotul
 era în acele timpuri putea să păstreze
 cu ușurință știința sa; el trecea de om învățat în
 ochii poporului, care nu știa nici altă
 știință decât el știa, preotul avea un pas-
 sionat, și așa se și cuvine preotului: ca
 el să fie înaintea mergător pe calea
 adevărului. De aci urmează, că capitalul de
 cunoștințe ce trebuie să se ceară pe la un
 candidat de preoție, este căm mai mic
 și mai mare, după gradul culturai ge-
 nerale a poporului. Astfel fiind lucrul, câtă
 măturisim, că cunoștințele ce se do-
 cer în cursul inferior al seminarilor
 științifice poate pînă acum căți va ani,
 căți nu mai sunt de ajuns. Instrucțiunea
 întinde la noi din ce în ce mai mult cu
 și reperi asupra tuturor claselor; este
 neapărat trebuință, ca Biserica în vii-
 tul să ceară de la candidații de preoție un
 capital mai mare de cunoștințe, de cât
 acum. În alte țări unde instrucțiunea
 se mai răspîndită de cât la noi, în Ger-
 mania spre exemplu, nimeni nu se poate
 prezenta la preoție, fără a fi terminat facultatea de
 teologie. Noi nu vom cere de la preotul
 nostru atîta, nici nu i-am putea cere una
 aceasta din momentul ce nu avem pînă
 la o facultate de teologie; dar ne-
 șit nu este prea mult, dacă i vom cere
 termenul cel puțin șapte clase semi-
 nariale.

obiecțiunea bazată pe temerari, că s'ar sim-
 fi lipsă de preoți, nu este nici de cum se-
 rioasă.
 În fine ne mai permitem a atrage aten-
 ționa St-lul Sinod și asupra unui alt
 punct foarte esențial.
 Ceea ce trebuie să se ceară de la un as-
 pirant la preoție, nu este numai o sumă
 oarecare de cunoștințe. Cunoștințele sunt
 necesare, intr'adevăr, dar ele nu constitu-
 esc nici singura nici principala însușire a
 unui candidat de preoție. Când se va gîndi
 cineva la importanța misiunii preotului,
 ușor înțelege că de multe și multiple sunt
 calitățile de care el trebuie să fie înzestrat,
 pentru ca să o poată împlini în mod sa-
 tisfăcător, — *calități cari se întind chiar
 asupra exteriorului său.* În Vechiul Te-
 tament este prevăzută chiar în lege, că ni-
 meni să nu se facă preot, care are veri un
 defect fizic. În cap. 21; vers 17-22, din
 cartea Leviticilor, încă ce citim: Și a grăit
 Domnul către Moisi zicînd: Grăiește lui
 Aaron: ori care om, intru carele va fi pri-
 hană, să nu se apropie a aduce darurile
 D-zeului său. Tot omul intru carele este
 prihană nu se va apropia: omul cel orb,
 sau cel schiop, sau cel cu nasul tăcat sau
 cu urechele tăete, sau omul a căruia este
 mîna ruptă, sau piciorul rupt, sau ghie-
 bos, sau cu ochii urdași, sau cu albea-
 ță etc. etc. Asemenea și după dreptul
 canonic al Bisericii catolice se cere ca
 sacerdos ne sit deformis (preotul să nu
 fie diform). Dar noi nu voim a enumera
 aici toate calitățile ce se cer de la un pre-
 ot. Ceea ce voim și trebuie să cerem este,
 ca candidații de preoție, pe lângă învăță-
 tură, să aibă și o educațiune clericală,
 căci tocmai aceasta lipsește pînă acum cu
 deosebire. Dar educațiunea și formarea
 caracterului nu se poate face, decât sub o
 înțeleaptă și neadormită supraveghiere, și
 aceasta se poate face numai cînd elevul este
 necontent sub ochii profesorilor sau a direc-
 torului, prin urmare numai atunci, cînd ele-
 vii sînt internii. Așa dar de așteptarea exter-
 nă de la seminar este a treia și, de o cam
 dată ultima cerere, pe care cu cel mai pro-
 fund respect îndrăsnim a adresa St-lui Si-
 nod.

»Ortodoxul.«

Cronica judeciară

Matei Georgescu, un amabil Don Juan
 de țară, care nu prea respectă virtutea fe-
 telor. Intr'o zi, întîlnind în pădure pe
 Stanca lui Stancu, brună și sprîncenată,
 copilă a satului, el o atrase în partea cea
 mai obscură a zăvoaiului, sub motivul fa-
 lacios de a culege mure... Se vede însă
 că altul a fost scopul lui, căci Stanca, in-
 torcîndu-se a casă, era roșie ca bujorul la
 față și cu lacrimile în ochi... De aceea
 Stancu, tatăl ei, a porunit a doua zi cu
 jalba la primărie, și astfel Don Juanul a
 fost dat în judecata Tribunalului din Il-
 ffov, sub prevențiunea de viol asupra unei
 copile de 16 ani.

La audiență nu compărut numai recla-
 manții.
 — De căți ani ești? întrebă președintele
 pe Stanca.
 — De trei-spre-zece ani, răspunde ea
 cu ochii în pământ.
 Din nenorocire biletul de botez ce pre-
 sentă arată că e de șase-spre-zece ani
 trecuți...

— Bine, cînd s'a făcut faptul, n'ai țit
 pat? întrebă magistratul.
 — Puteam să țit o miă de ani, boeru-
 le, răspunde Stanca, că nimeni nu m'a
 uzea. El a sărit la mine cu pușca. De fri-
 că, de...
 — La d. judecător de instrucție ai spus
 că de bună voe te-ai dus cu el în pădure.
 — Am spus așa, fiind că imi făgăduise
 că o să mă ia de nevastă...
 — Va să zică nu ți-a făcut silă?
 Stancu, intrerupînd: De, dacă nu vrea
 s'o ia de nevastă?

Tribunalul, unit cu concluziunile procu-
 rorului, achită pe prevenit.
 — Zi a rămas treaba așa, ciuștiți boeri?
 întrebă Stancu.
 — Stăruiește s'o ia de nevastă, răspunde
 președintele.
 — Păi, dacă nu vrea, hoțul! replica
 bietul Stancu cu resemnătate.
 Cît despre Stanca, ea a făcut jurămint
 — cam tîrziu, nu e vorbă — că,
 D'o muri de dor de mure,
 Nu mai intră în pădure.
 Și, fiind că vorbirăm de isprăvile amo-

ului, cerem voe cititorilor să le povestim
 după nu jurnal francez, o întemplare da-
 torită acestui zeu sburdaluie, și care sa
 desfășurat inaintea Tribunalului corecțio-
 nal din Paris
 Pe banca preveniților figurează un oare
 care Bernardet, natură irascibilă, inculpat
 pentru mai multe lovituri de pumn apli-
 cate cu voință pe capul unui tîner, intr'o
 seară de spectacol.

Explicațiunile părții civile vor lămuri
 destul de bine lucrurile.
 — Domnilor judecători, făcusem enuș-
 tință în ajunul acestei întamplări cu o
 fată, care m'e rugase să o duc la teatru...
 La teatru! gîndiți-vă în ce pozițiune m'e
 aflam: la teatru trebuie să șezi, și din ne-
 norocirea mea imi eșise de câteva zile un
 b... (Francezii, prin eufemism, zic „un
 clou“), care m'e durea grozav și m'e obliga
 să stau tot în picioare. Să refuz pe acea
 tîneră, nu puteam, căci abia îi făcusem
 cunoștința; și i'apoi lucrurile pe față,
 mi era teamă că m'e fac de ris; și i' zic
 că n'aveam parale mai rîu; și pretextez
 vre o afacere?... de, damele nu admit ast-
 fel de scuze și pretind să le faci pe plac.
 În fine, m'e derisei să o duc la teatru,
 orice s'ar întempla. M'e așez binișor pe
 scaun, însă m'e ridic de grabă scrișind
 din dinții de durere, căci par'că șezusem
 pe un fer ars. Abia m'e ridicase, cînd
 aud la spate strigînd: Jos! M'e fac că
 n'aud. Jos! strigă vocea mai tare. Vrînd-
 uevrînd, m'e fac că șed; imi pușu mîinele
 pe banca și m'e așez ca intru don'e perne,
 așa încît să n'ating lemnul. Cum v'e pu-
 teți închipui, pozițiunea mea nu era de
 loc comodă, însă cel puțin puteam să
 stau.

Nu trece trei minute însă și tînera imi
 zice: „Fii bun și ține-mi eventualul. „Ecl-
 așa, imi zicîndu-mi că nu mi trebuia de cît as-
 ta. M'e fac însă uă dată că n'aud. Ea se
 uită atunci la mine și mi zice: „Co posi-
 țione ciudată! Par'că stai pe mîini. „In-
 cepui să m'e roșesc și retrăsciu de grabă
 mîințele. Oh! durerea m'e făcu să scot un
 țipăt înăbușit, așa în cît anzii strigînd:
 Afară! Incași durerea în mine, decis să
 stau cam intr'o parte pe scaun. Era însă
 cu neputință să păstrez o asemenea posi-
 țione, așa în cît, incetul cu incetul, ince-
 pui să m'e ridic, pînă m'e sculai de tot
 în picioare. Jos! Jos! începură să strige
 din toate părțile. O! pozițiunea mea era
 grrzavă. În acest moment, m'am pomenit
 de odată cu o droaie de pumni pe cap...

Președintele? Ai făcut rîu să te duci
 la teatru, de vreme ce știai că o să ge-
 nezi pe spectatori; prevenit însă a fă-
 cut și mai rîu că te-a lovit.
 Prevenit! De, domnule președinte, de
 unde știam eu că d. suferi de astfel de
 lucru. Eu empăraseram biletul ca să vîd
 spectacolul, și d-lui m'e împedica mereu.
 Dacă mi-ar fi spus lucrul, l'aș fi sfătuit
 să se ducă în altă parte.
 Președintele: Trebuia să te plîngi la
 inspector, iar nu să lovești pe pacient.
 Tribunalul condamnă pe prevenit la opt
 zile de închisoare, — ceea ce, trebuie să
 o recunoaștem, e mai puțin crud de cît
 supliciu suferit de bietul amoretat.
 „Dreptul.“

Sciri teatrale

Sala Ateneului duminică la 25 octombrie
 1881 (la ora 1 după amiază) va avea loc
 1-ul *Quartet* dat de domni E. Hülsch
 violino I-mo, H. Schipek viola, Stefan Vlă-
 doianu violino II-do, C. Dimitrescu violon-
 cello și E. Carini contrabasso.

PROGRAMA

PARTEA I.
 1). Quartet in Sol.... Haydn, Allegro
 moderato, Menuetto, Finale Allegro. 2).
 Quintetto in re.... Onslow, Andante, Fi-
 nale Presto.
 PARTEA II.
 3). Quartet in mi bemol op. 12... Men-
 delssohn, Adagio non troppo, Allegro non
 tartando, Cazonetta allegretto, Andante
 espressivo, Finale molto allegro e vivace.

NOTITIE BIBLIOGRAFICE

O comisiune însărcinată de ministeru
 instrucțiuni publice cu examinarea cărții
 d-lui S. P. Radian, *Catechismul Cultiva-
 torului* (Manual complet de agricultură,
 cu aplicațiuni la științele fisico-naturale),
 a recomandat-o ministerului ca pe una

din cele mai bune cărți de introdus în
 școlile rurale.

Broșura „*Tîeranul*“, de A. Millo se află
 pe vînzare la librăriile Sucek București;
 la d. Daniil in Iași și în celelalte orașe la
 librării sau redacții.

A eșit de sub tipar: *Pădurile noastre*,
 studiu comparativ asupra țării lor în rap-
 port cu cele străine de I. C. Eleutherescu
 s. inspector de păduri.

A eșit de sub tipar și se află de vînzare
 la librăria Nicolescu, Pasagiul ro-
 mînu, a cincea fasciculă din opera:

STUDIE

asupra
CONSTITUȚIUNEI ROMANILOR
 sau
 explicarea pactului nostru fundamental
 din 1 Iulie 1866
 de G. G. MEITANI
 Prețul nului exemplar 5 lei, pentru stu-
 denții de la scoala de drept 2 lei.

ULTIME STIRI

Constantinopol. 3 Novembre. — Poart
 a contractat cu grupul Băncii Ottomane
 un imprumut de 370 mii lire turcești, din
 cari 270,000 plătibile în compensație și
 100,000 în pieșe prin acțiuni mensuale
 de 10,000 lire. Acest imprumut e con-
 tractat cu 10 la sută interes; el se va
 rambursa din dările provinciilor pe anii
 1882 și 1883; s'a dat Băncii o garanție
 suplimentară din produsele vîmilor, resti-
 tuabile proporțional cu încasăările.

Paris 3 noiembrie. — D. Brisson a fost
 ales president definitiv al Camerii depu-
 taților. Cabinetul l. Féry și va remite
 demisia în mîinile prezidentului Republi-
 cii după ce se va discuta inaintea Came-
 rii interpelarea privitoare la afacerile Tu-
 nisiei, care se va face probabil Marția
 viitoare. Formarea nului cabinet Gambetta
 va urma imediat.
 Noul tractat de comerț franco-italian
 s'a semnat azi.

*Jalnică familie și amici, pătrunși
 de cea mai profundă mîhnire pentru
 pierderea prea iubitelui lor soț, tată,
 frate și amic.*

DIMITRIE P. VIOREANU
 FOST MINISTRU, FOST PROCUROR LA CURTEA DE
 CASAȚIUNE etc.

*încetat din viață Joi la orele 8 și
 jumătate de dimineață, rîgă pe toți
 amicii și cunoscuții reposatului care nu
 vor fi primit bitete de invitație să bine-
 voiască a asista la ceremonia funebă
 care se va oficia mîine sîmbătă la 24 Oc-
 tobre orele 1 după amieză la domiciliul
 decedatului, strada Polonă No. 24, de
 unde apoi va porni cortegiul la cimi-
 tirul Șerban-Vodă.*

Teatre-spectacole

Cercul Krembsor
 În toate serile la 8 și jum. ore, fiă timp
 frumos, fiă ploae, reprezentațiuni de inal-
 tă echitație, gimnastică și produțiuni de
 jonglerie pe sîrmă. Pentru câteva zile de-
 butul renumitei capele de dame vieneze
 sub direcția impresariului Uhlmann.

Buletin Comercial
 Cursul de la 29 octobrie

Marsilia	
Kilogr. 100. Grău glîncă de Galați	—
Brăila	—
Porumb cincantîn	17-75
do Galați	17-25
Orz de Galați	17-70
Brăila	16-—
Secară de Dunăre	—
Ovez de Dunăre	21-—
Fasole de Brăila	25-—
Semînța de in	31-50
Semînța de rapiță	32-—
Londra	
Grău de Brăila 492 livre	41-—
Grău de Galați	41-—
Porumb de Dunăre	29 6
Porumb de Galați	30 6
Orz de Galați 400 livre	24 6

Orz de Brăila	24 4
Secară de Dunăre 480 livre	37-—
Anvers	
Kilogr. 100. Grău de Sandonirka	31-25
Poliș de Odessa	30-20
Secară de Dunăre	—
Secară de Marea Neagră	23-25
Orz de Dunăre	17-50
Orz de Odessa	18-25
Semînța de in de M. Neagră	—
dec 8e	urlați Ga 37-—

PARTIDE DE CASATORII

Se mijlocște pînă în clasele mai
 inale, conștințos, cu tactul cuvenit
 și sub strictă discrețiune. Doritorii au
 să trimită descrieri *speciale* a impre-
 jurărilor lor sociale și pecuniare, a
 pretențiilor și dorințelor lor dela per-
 soana cu care ar voi să se unească.
 apoi fotografia și francatura suficientă.
 entru dame avute nu rezultă nici-o
 dată cheltueli. Succesele fericite se
 pot proba. Ofertele neonime sunt a
 se adresa la d. *Lulius Wohlmann*,
 Breslau, (Germania) Herrenstrasse 24.
 Corespondența nesgomotoasă. Referențe
 bune.

Se recomandă întîlniri spre a se
 înțelege personal cînd sunt în joc
 pretenții mai mari. Se iau în consi-
 derație numai propuneri de tot reale
 și serioase, altele dorim să ne cruțe.
 Se caută agenți solizi adică cola-
 boratori

Buletin Financiar
 3 noiembrie (Agenția Havas)

Bursa de Paris	
Renta Română 5 olo	—
Noile obligațiuni 6 olo C. F. R.	—
Acțiunile Băncii României	—
Renta franceză 5 olo	116 57 116 40
Lozrile turcești	45 75 44 75
Bursa de Berlin	
Prioritățile C. F. Române	—
Obligațiunile C. F. Române	100 30 100 30
5 Oblig. C. F. Române	62 20 62 10
Noile Obligațiuni 6 olo C. F. R.	102 20 101 90
Imprumutul dunărean Oppenheim.	109 60 110 00
Bursa de Londra	
Imprumutul dunărean Oppenheim.	—
Stern	—
Bursa de Viena	
Napoleonul	9 385 9 38
Gălbenu.	5 60 5 59
Renta metalică 5 olo	77 30 76 90

CURSUL BUCURESCI

Casa de schimb
 TOMA ȚACIU
 60, Strada Lipscani, No. 60.
 Pe ziua de 23 Octombrie 1881.

Oolo Renta Amortisibilă	89 1/4	90 1/4
9 1/2 Renta Română	89-—	90-—
5 1/2 Obligațiuni de stat.	101 1/2	102 1/2
5 Oblig. Căilor f. Rom. regale	102-—	103-—
5 Scrisuri funciare rurale.	102-—	103-—
7 „ urbane	101 1/2	102 1/2
7 Imprumutul municipal.	105 1/2	106 1/2
8 Oblig. Domeniale	—	—
Oblig. cas. pens. (300 proc. 1. 10)	225-—	235-—
Impr. cu prime Buc. (20 l. b.)	29-—	30-—
Acții Băncii Naționale Române	1700-—	1720-—
» Dacia-România.	320-—	330-—
» Baia de aramă.	—	—
Obligațiuni eșite la Sorți.		
6 Obligațiuni de Stat.	99 1/2 olo	—
6 Căilor f. R. Regale.	99 1/2 olo	—
8 Municipale.	99 1/2 olo	—
5 Renta Amortisibilă.	—	—
Cupoane		
De Renta Română exigibile	1/2 olo	—
De oblig. de Stat 6 la sută.	1/2 olo	—
» Căile f. R. Regale.	1/2 olo	—
De oblig. municipal exigibile.	1/2 olo	—
» Scrisuri func. rur. și urb. ex.	1/2 olo	—
Diverse		
Aur contra argint.	1318 1/2	1314 1/2
Aur contra bitele hipotecare	—	—
Bilete de Banca Națion. Română.	—	—
Fiorini valoare Austriacă.	213 1/2	214 1/2
Mărci germane.	123 1/2	125
Banotele franceze.	100	101
Cursul Viena 3 noemb.		
Napoleonul	9 38	FI.
Ducatul	555	—
Cursul Berlin 3 noemb.		
8 Oblig. căil. fer. Rom. noi	102 80	Mărci
6 Oppenheim.	109 50	—
Cursul Paris 3 noemb.		
5 Renta Română p. cupon	—	—
8 Oppenheim.	—	franci
Cursul Londra 3 noemb.		
8 Oppenheim	—	—
7 Stern	—	—
Schimbul.		
Viena la vedere.	—	—
Berlin la vedere.	—	—
Berlin 3 luni	—	—
Paris la vedere.	—	—
Paris 3 luni	—	—
Londra la vedere	—	—
Londra 3 luni	—	—

